

چرا ملکه انگلستان را مامان الیزابت منچستر یو نایتد نمی دانند؟

یکی از صفحه‌های طنز فوتبالی که به اعتبار اتفاقات مضحک این سال‌های فوتبال ماعتادشان کم هم نیست، چند روز پیش نوشته بود که امروز روز زوج است و نوبت استقلالی‌هاست که جلومجلس تجمع کنند. چون تجمع پرسپولیسی‌ها در روز فرد انجام شده است و حالا نوبت هواداران آبی است که وزیر ورزش را پرسپولیسی بخوانند و منتظر فردایی باشند که پرسپولیسی‌ها با فوتوشاپ لباس آبی بر تن وزیر کنند. این حکایت دست کم یک سال اخیر فوتبال ماست که پس از هر باخت و در پی هر از دست رفتن بازیکنی، هواداران سرخ و آبی پایتخت جلومجلس یا روبه‌روی درب باشگاه یا جلوزارت ورزش تجمع می‌کنند تا خواستار توجه بیشتر به تیمشان یا تخصیص بودجه کلان‌تر یا استیضاح وزیر ورزش شوند! احتمالا منتظر هستتید تا در این یادداشت بخوانید چقدر این حرکت بی‌معنی است و چقدر این آدم‌ها حق ندارند که چنین کنند، اما متأسفانه یا خوشبختانه رویکرد ما چیز دیگری است. این افراد، فارغ از شکل تجمع و دیدگاه‌های عمدتاً نادرست و البته بی‌توجهی به اصول بهداشتی کرونا، کاملاً در جای درستی جمع می‌شوند! چیزی که غلط است، نه این تجمع‌ها و نه این مقصر دانستن‌ها، که سازوکاری است که فوتبال مادرگیر آن است. سازوکاری که در آن بیشتر بودجه پرسپولیس و استقلال از وزارت ورزش می‌آید و به تبع آن هیئت‌مدیره و مدیرعامل و کادرفنی تا گاهی عوامل اجرایی تیم را وزارت انتخاب می‌کند یا دست کم این تصمیمات با هماهنگی و کسب اجازه از شخص وزیر یا اطرافیان صورت می‌گیرد. پس وقتی تیم نتیجه نمی‌گیرد یا سرمربی قهر می‌کند یا پول سرمربی بخت برگشته خارجی پس از یک سال ونیم واریز نمی‌شود، باید رفت و در چنین جاهایی جمع شد. اگر مثلاً هواداران میلان که ۱۰ سال است تیمشان هر فصل بدتر از فصل گذشته است یا هواداران یونایتد که بعد از فرگوسن شهر منچستر را دودستی به سیتی تقدیم کرده‌اند، از این کارها نمی‌کنند، اگر کسی جلوزارت ورزش ایتالیا یا مجلس عوام انگلستان و کاخ باکینگهام جمع نمی‌شود، دلیل واضح این است که باشگاه مالکی دارد که سازوکاری برای باشگاه تعیین می‌کند و بر اساس برنامه‌هایش و بودجه‌ای که دارد، بازیکن جذب می‌کند و قرارداد اسپانسر می‌بندد و تیم هم یا نتیجه می‌گیرد که خوب است یا مزایا و هدایایش همه با هم بهره‌مند می‌شوند یا اوضاع آن‌طور که پیش‌بینی می‌شد، پیش نمی‌رود و تغییرات در سطح مدیریت و کادرفنی و بازیکنان انجام می‌شود. کسی هم وزیر را اینترمیلانی لقب نمی‌دهد یا ملکه انگلستان را مامان الیزابت منچستریونایتد نمی‌داند. از زمانی که به یاد داریم، قرار است پرسپولیس و استقلال به بخش خصوصی واگذار شوند و حالا که تب بورس داغ است، انکار تصمیم خیلی جدی وزارت ورزش، عرضه اولیه سهام باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس در بورس است! آن قدر اتفاقات عجیب و غریب دیده‌ایم که نمی‌توان با اطمینان گفت این تصمیم صورت می‌گیرد یا نه و اگر بشود سرانجام آن ختم به‌خیری است یا نه، اما چیزی که مشخص است، در صورتی که چنین نشود، دیگر وقتی تیم می‌بازد یا بازیکن ناز می‌کند یا پول تزیق نمی‌شود یا هر چیز دیگر، هواداران بار و بندیل را به سمت مجلس و وزارت جمع نمی‌کنند. فحاشی و هوچیگری و انداختن تقصیر باخت و ناکامی به گردن مدیریت کلانی که شاید تأثیر هم در این نتایج نداشته باشد، قطعاً کاری غلط است، اما کار درست این است که از اول جلو واقعه را بگیریم تا بازیکن کم‌کار و مربی کارنابلد و مدیر پشت‌هم‌انداز نتوانند با سرودن از زیر مسئولیت فرار کنند و وزیر را رنگ کنند و جای مقصر بفرشند!

رأی اعلام می‌شد، پرسپولیس نمی‌توانست بازیکنان جدیدش را به مسابقات آسیایی ببرد و صعود به فینال که هیچ، شاید صعود از گروهش هم مقدور نبود.

سفرش بازی آقای وزیر!

درباره مبلغ پرداختی وزارت ورزش به ۲ تیم سرخابی پایتخت هیچ‌وقت عدد دقیقی مشخص نیست، همیشه از سمت وزیر و وزرات مبالغ یکسانی اعلام می‌شود و مدیرعاملان ۲ باشگاه هم از جایی که مستقیم یا غیرمستقیم منصوب شده وزیر هستند، این ارقام را تأیید می‌کنند، اما در جست‌وجوی اخبار گاهی سفارش‌های خاص آقای وزیر به چشم می‌خورد. از جمله در ماجرای مهدی طارمی با ریزه‌اسپور کار به رایزنی روحانی با اردوغان کشید و باعث شد باشگاه ترکیه‌ای از شکایتش در فیفا صرف‌نظر کند، هر چند حکم فیفا درباره پنجره پرسپولیس تغییر نکرد. در مقابل، ماجرای مرتضی تبریزی و خرید این بازیکن از ذوب‌آهن نیاز به سفارش وزیر داشت. جایی که استقلال تیم را از دست داده بود و نتوانست بازیکنی را به جای او جذب کند و سبزپوشان اصفهانی حاضر به جدایی ستاره خود نبودند، تا جایی که دستور وزیر باعث این انتقال بزرگ شد، هر چند که تبریزی در استقلال موفق نبود و شاید این برگ وزیر برای استقلالی‌ها هم ثمر نداشت. در فصل پیش البته گفته می‌شد انتقال یحیی به پرسپولیس با حمایت وزیر ورزش صورت پذیرفت و باشگاه شهرخودرو مجبور به واگذاری سرمربی خود شد، چنان‌که همان موقع صحبت از دخالت وزیر در پرداخت پول استراماچونی و رایزنی برای راضی کردن او هم مطرح بود.

خروج ستاره‌ها به ضرر آبی‌ها

صحبت درباره کیفیت بازیکنان و ستاره‌های ۲ تیم شاید کمی سلیقه‌ای باشد، اما می‌توانیم بگویم در از دست دادن مهره‌های کلیدی، کفه به نفع استقلالی‌ها سنگین‌تر است. آن‌ها تیم، امید ابراهیمی، سیدمجید حسینی، چپاروف، پاتوسی، رابسون جانواریو و حتی اللهیار صیادمنش را در شرایطی از دست دادند که سرمربی وقت تیم به شدت مخالف جدایی آن‌ها بود. در پرسپولیس هم بازیکنانی نظیر مهدی طارمی، صادق محرمی، علیرضا بیرانوند، فرشاد احمدزاده، وحید امیری، علی‌علیپور و مهدی ترابی از تیم جدا شدند، اما روند جایگزینی ستاره‌ها به شکل بهتری پیش‌رفت. جالب اینکه استقلالی‌ها از جدایی برخی بازیکنانشان عواید مالی خوبی گیرشان آمد، اما در پرسپولیس این‌طور نبود و غیر از بیرانوند، دیگر ستاره‌های تیم راحت و بدون پرداخت مبلغی برای رضایت‌نامه لژیونر شدند، هر چند سرنوشت همین اندک مبلغ ترانسفرفی در ۲ تیم هم معلوم نیست، اگر نه نباید بدهی خارجی‌ها برایشان در دوسر سال می‌شد.

پرداخت نشدن تعهداتش باعث جدایی‌اش شد. پرسپولیسی‌ها بعد از برانکو، سراغ گاربریل کالدرون آرژانتینی رفتند و با او هم نتایج خوبی گرفتند، اما انصاری فردی یحیی گل محمدی را برای پرسپولیس در نظر داشت که در نهایت توانست او را به این باشگاه منتقل کند تا پوکر قهرمانی به نام او ثبت شود.

استقلالی‌ها در سال ۹۵ منصوریان را به عنوان سرمربی در اختیار داشتند، اما اوضاع شماره ۱۰ محبوب آبی‌ها روی نیمکت خوب پیش نرفت، تا جایی که شفر جایگزین او شد. شفر با استقلال نتایج خوبی گرفت و نایب‌قهرمانی در لیگ و جام حذفی از او چهره‌ای محبوب ساخت، اما فصل دوم حضور شفر نتایج خوبش با استقلال تکرار نشد و فرهاد مجیدی که به عنوان دستیار کنار او قرار گرفته بود، در ۲ بازی پایانی استقلال در لیگ نوزدهم هدایت این تیم را به عهده گرفت. با این حال، استقلالی‌ها در آغاز لیگ بیستم با استراماچونی ایتالیایی قرارداد بستند. او به مرور از استقلال تیمی ساخت که هواداران از این تیم راضی بودند، اما پایبند نبود به تعهدات مالی، این سرمربی خوب را از دست استقلالی‌ها پراند تا دوباره سراغ فرهاد مجیدی بروند. استقلال می‌توانست با مجیدی بعد از ۲ سال به جام برسد که باز هم در این امر ناموفق بود و مجید نامجمول هم با استقلال در مسابقات آسیایی راه به جایی نبرد.

پنجره بسته؛ ۲ بر ۲ مساوی

در گذشته شکایت‌های خارجی برای باشگاه‌های ایرانی در دوسر سال می‌شد، اما بستن پنجره نقل و انتقالاتی به وسیله فیفا مد نبود. شاید شاخص‌ترین جریمه انضباطی کسر ۶ امتیاز از پرسپولیس در لیگ هفتم بود، اما در سال‌های اخیر فیفا جرائم سنگینی برای بدهی مالی و انضباطی تیم‌ها در نظر می‌گیرد. استقلال ابتدا در سال ۹۵ و در نیم‌فصل لیگ شانزدهم در زمان افتخاری از یک پنجره نقل و انتقالاتی محروم شد. دلیل این امر بدهی ۴۷ هزار دلاری استقلال به عادل شیحی، بازیکن پیشین این تیم، بود. بعد از این پرسپولیس به علت تخلف در ثبت قرارداد با مهدی طارمی و ماجرای شکات ریزه‌اسپور، ۲ پنجره محروم شد. جایی که بسیاری از ستاره‌های این تیم پس از پایان لیگ هفدهم این تیم را ترک کردند و دست این تیم در مسابقات آسیایی و حتی فینال آسیا بسته بود. اکنون هم ۲ تیم به دلیل پرداخت نکردن تعهداتشان به سرمربیان قبلی، یعنی شفر و برانکو، از پنجره نقل و انتقالاتی محروم هستند. با این تفاوت که محرومیت اخیر برای استقلالی‌ها سنگین‌تر تمام شد. زیرا آن‌ها نتوانستند از بازیکنان جدیدشان در مسابقات لیگ قهرمان آسیا ۲۰۲۰ استفاده کنند. قطعاً وزیر ورزش با انتصاب مدیرعاملان در بدهی‌های ۲ تیم مقصر است، اما نباید از کنار بدشانسی استقلال در زمان رسیدگی به شکایت شفر و زمان اعلام رأی حکم فیفا به سادگی گذشت، چنانچه اگر درباره برانکو هم چند روز زودتر